

BULGARA ESPERANTISTO

Organo de la Bulgara Esperantista Asocio * Органъ на Българския Есперантски Съюзъ

Redaktoro: Zah. Zahariev

Adreso: Poŝkesto № 233, Sofio

Aperas monate — Jara abonpago: Bulgario 30 lv., por aliaj landoj 1.50 sv. fr. aŭ egalvaloro. — Aparta numero kostas 3 lv.

По новъ пжтъ - Sur nova vojo

(Общи бележки - Generalaj notoj)

Поради общата финансова и економическа криза положението на Б. Е. С. до толкова се влоши, че той бѣше изправенъ предъ сериозната опасностъ отъ разтуряне. Но благодарение на героичнитѣ усилия на българскитѣ есперантисти Съюза бѣ спасенъ отъ нежелателния фалитъ. Въ това изключително време, целта на Централния комитетъ и неговата главна задача бѣха да запази това, което още не бѣше изгубено поради кризата. И въ тази дейностъ на самоопазване, разбира се, и дума не можеше да става за дейностъ по нови пжтища. Въпросътъ бѣше сложенъ: — да бждемъ или не!

И днесъ, когато вече можемъ да кажемъ, че сме се отървали отъ опасния водовъртежъ, намъ — уморенитѣ ратници предстои последното усилие: съ силно и смѣло напрежение да изплуваме на спасителния брѣгъ.

Да говоримъ конкретно.

Фондътъ „Спасение на Съюза“ изигра наистина спасителна роля. По-главнитѣ и неотложими дългове на съюза сж изплатени. Оставатъ още около 9000 лв. дългъ къмъ двамата печатари. Ако българскитѣ съидейници се напрегнатъ да събератъ тази сума, ние ще можамъ да отдѣхнемъ свободно: ние сме спасени отъ компрометиране предъ външнитѣ ни кредитори.

Друго. До сега отъ абонаменти за Bulgara Esperantisto сж получени 18820 лв. За досега излезлитѣ броеве, включително и осмия сж похарчени 19271 лв. Това е единъ нерадостенъ фактъ! Ние говоримъ за силно есперантско движение въ страната ни, ние говоримъ за широко популяризирана есперантска идея средъ народа ни, а фактитѣ сочатъ, че българскитѣ есперантисти не сж способни дори единъ печатенъ органъ да подържатъ. Това ще бжде голѣмъ срамъ за нашата организация! Още 200 нови абонати биха спасили положението. А абонамента е толкова малкъ — 30 лв. за година и 15 лв. за полугодие.

Ако свършимъ само тѣзи две работи ние сме излезли на спасителния брѣгъ. И предъ насъ ще се откриятъ нови перспективи за завоевания и победи въ културната областъ на живота. Ето, вече се явяватъ признацитѣ за едно стабилизиране на организацията, отъ което положение пжтя къмъ успѣхитѣ е лекъ. И отраднo впечатление прави

Pro la ĝenerala financa kaj ekonomia krizo la stato de BEA malboniĝis ĝis tia grado, ke ĝi estis starigita antaŭ la serioza danĝero pri likvido. Sed dank al la heroaj penoj de la bulgaraj esperantistoj la Asocio estis savita de la nedezirinda fiasko. Dum tiu ekskluziva tempo la celo de la Centra Komitato kaj ĝia ĉefa tasko estis konservi tion, kio ankoraŭ ne estis perdita pro la krizo. Kaj dum tiu agado de memkonservemo, kompreneble, eĉ oni ne povas pensi pri agado laŭ novaj vojoj. La demando estis starigita: — ĉu esti aŭ ne esti!

Kaj nun, kiam ni povas jam diri, ke ni estas eskapintaj de tiu danĝera akvoturno, al ni — la laciĝitaj batalantoj, antaŭstaras la lasta peno: per forta kaj kuraĝa fortostreĉo alnaĝi la savantan bordon.

Ni parolu konkrete.

La fondo „Savo de la Asocio“ elludis efektive savantan rolon. La pli gravaj kaj neprokrasteblaj ŝuldoj de la asocio estas pagitaj. Restas ankoraŭ proksimume 9,000 levojn ŝuldo al ambaŭ presistoj. Se la bulgaraj samideanoj ekpenos kolekti tiun sumon ni povos libere elspiri: ni estas savitaj de kompromitiĝo antaŭ la eksteraj kreditoroj.

Alia afero. Ĝis nun de abonoj por „Bulgara Esperantisto“ estas ricevataj 18,820 lv. Por la ĝis nun aperintaj numeroj, inkluzive la oka, estas elpezitaj 19,271. Tio estas unu neĝoja fakto! Ni parolas pri forta esperanto-movado en nia lando, ni parolas pri vaste popularigita esperanto — ideo inter nia popolo, sed la faktoj montras, ke la bulgaraj esperantistoj ne estas kapablaj subteni eĉ unu presarganon. Tio estos granda honto por nia organizaĵo. Ankoraŭ 200 novaj abonantoj savus la staton. Kaj la abonsumo estas tiel malganda — 30 lv. por jaro kaj 15 lv. duonjare.

Se ni sukcesos plenumi nur tiujn du aferojn ni estos elirintaj sur la savantan bordon. Kaj antaŭ ni malfermiĝos novaj perspektivoj por konkeroj kaj venkoj en la kultura regiono de la vivo. Jen, jam aperas la simptomoj de stabiligo del organizaĵo, el

фактът, че тѣзи признаци идатъ не отъ София, а отъ провинцията.

Стариятъ и уважаванъ съидейникъ инженеръ Хр. Трикякинъ отъ Ст. Загора предлага основаването на „Фондъ за гарантиране на издаването на печатния органъ на Б. Е. С. — „Bulgara Esperantisto“ Идеята е отлична! Централниятъ комитетъ я възприе съ радостъ*). Реализирането ѝ е възможно и лесно.

Младиятъ и енергиченъ съидейникъ Мих. Шекерджиевъ отъ Варна се е заелъ съ изработване на статистика на есперантистите въ България. Това е дейностъ повече отъ похвална. Ползитѣ отъ статистиката ще бждатъ неоценими! Изисква се отъ съидейниците само това: да попълнятъ формуляритѣ и ги изпратятъ на Шекерджиева. Половинъ часъ работа!

Но най-хубавата ни надежда е Есперантската кооперация. Въ нея се намиратъ най-сигурнитѣ възможности за една планомѣрна, сериозна и широка работа за пропаганда на есперанто и стабилизиране на есперантското движение. Въпросътъ за есперантската кооперация трѣбва да бжде най-важната точка отъ дневния редъ на предстоящия конгресъ.

Zah. Zahariev.

*) На друго мѣсто въ настоящия брой даваме мѣсто на предложението на г. инж. Трикякинъ. Ц. К. се занима съ него и възложи на единъ отъ членоветѣ си да изработи правилникъ за фонда. Въ следния брой ще дадемъ повече подробности.

kiu stato la vojo al la sukcesoj estas facila. Kaj ĝojan impreson faras la fakto, ke tiuj simptomoj venas ne de Sofio, sed el la provinco.

La malnova kaj estimata samideano inĝeniero Hr. Trikjakin el Stara Zagora proponas la kreon de „Fondo, garantianta la eldonon de la presorgano de BEA — Bulgara Esperantisto“. La ideo estas bonega! La Centra Komitato kun ĝojo akceptis ĝin *) Ĝia realigo estas ebla kaj facila.

La juna kaj energia samideano Mih Šekerĝiev el Varna sin engaĝis ellabori statistikon de la esperantistoj en Bulgario. Tio estas agado pli ol laŭdinda. La utiloj de la statistiko estos nepritakseblaj. Oni postulas de la samideanoj nur tion: skribplenigi la demandojn kaj sendi ilin al Šekerĝiev. Duonhoron da laboro!

Sed nia plej bela espero estas la Esperantista Kooperativo. En ĝi troviĝas la plej certaj eblecoj por laŭplana, serioza kaj vasta laboro por propagando de Esperanto kaj stabiligo de la esperanto-movado. La demando pri la Esperantista Kooperativo devas esti la plej grava punkto en la tagordo de la antaŭstaranta kongreso.

Zah. Zahariev.

*) Aliloke en la jena numero ni publikigas la proponon de s-ro inĝ. Trikjakin. La C. K. okupis sin pri ĝi kaj komisiis al unu el siaj membroj prepari statuton pri la fondo. En la sek. vanta numero ni donos pliajn detalojn. La Redakcio

Futbalo? — Ne. Alia sporto

de E. E. Yelland

Antaŭ 17 jaroj mi parolis por la unua fojo publike. Tiam mi loĝis en Plymouth, Anglio Venis ĉe mi por libertempi fervora samideano el Londono, D-ro Phizisky. Dum niaj interbabiloj li rakontis, ke li ofte paroladis antaŭ publiko en Hyde Parko, Londono, kaj proponis, ke ni iru nun sur strato por propagandi. En Anglio oni rajtas paroladi sur stratoj aŭ publikaj placoj, ĉie kie amaso ne malhelpas trafikon. „Kie oni ĝenerale paroladas ĉe vi, demandis la doktoro. Telegrafu al Londono por mil propagandaj libretoj“. Sekvantan tagon alvenis per ekspreso libretoj, kaj post du horoj ni jam estis sur publika placo. Mi pensis, ke D-ro ĉion aranĝos, ĉar mi neniam parolis publike, sed mia gasto insistis, ke mi stariĝu kaj parolu ion nur por altiri atenton de preterpasantoj. Neniam mi tion faris, mi estis timema, sensperta Mi rifuzis fari ion. Dum ni interdiskutis, scivola aro da homoj ĉirkaŭis nin. La doktoro insistadis, ke mi diru almenaŭ kelke da vortoj por plidrandigi la amason. Ne, ne, mi obstine respondis, mi ne kapablas tion fari. Tiam li transdonis al mi libreton kaj diris, „Legu la unuan paĝon al la publiko“. Tion mi faris. Baldaŭ ĉirkaŭstaris sufiĉe granda aro da scivoluloj, al kiu la doktoro faris elokventan paroladon. Li talente kaj konvinke parolis. „Vi vendu librojn“, diris li. Ĉe la unua parolado ni vendis 80 libretojn. Kontentaj estis ni. La sekvantan tagon li diris, „ni iru al alia publika loko en la urbo, vi legu kiel hieraŭ vespere, kaj ĉio iros orde“. Mi estis pli kuraĝa kaj ne estis necese, ke li insistu, ke mi tion faru. Lia parolado kaj respondoj al demandoj vekis intereson ĉe la publiko,

kaj tiun vesperon ni vendis 150 libretojn. Trian tagon ni denove iris; sama procedo; granda amaso. Ni staris sur bareloj por biero, do rigardis super la publiko; doktoro parolas. Subite li eltiris sian poŝhorloĝon kaj turnante sin al mi diris, „Pardonu min, mi devas tuj kuri al la stacidomo por trafi la vagonaron al Londono, vi daŭrigu“. Granda estis la amaso. Li tuj forkuris kaj lasis min sur mia barelo. La publiko kriis, „daŭrigu, daŭrigu“, kion mi faru? mi devis fari ion. Mi parolis, parolis ĝis malfrue. „Venu devone morgaŭ vespere, ni volas aŭdi pli, ĉu vi promesas veni“, aŭdigis el amaso. Pro ekscito, mi respondis „jes“, do, devis plenumi mian vorton. Mi klarigis al unu el miaj lernantoj, S-ro R. Hawkins, nuntempe delegito de U. E. A. Plymouth kion la doktoro kaj mi faris kaj petis lin veni kun mi kaj ke li legu, por havigi publikon kiel mi faris. Li konsentis helpi tia maniere. Du aŭ tri foje semajne ni publike paroladis sur stratoj kaj placoj. Ni devis mendi pli da libretoj. Tiel ni agadis ĝis komenciĝo de la eŭropa milito.

Post tiu milito mi loĝadis en Londono kaj kun anoj de la Londona Esperanto Klubo iris por publike paroladi en la fama Hyde Parko. Dum la tuta milito kelke da samideanoj de tempo al tempo alten tenis la Verdian Standardon en tiu parko. La parko troviĝas en la centro de Londono; ĝi estas granda kaj tage kaj vespere multe vizitata. Ĉe unu enirejo, nomata „Marmora Arko“, estas loko speciale rezervita por „oratoroj“, kaj multe da homoj iras al tiu loko speciale por aŭskulti al la diversaj paroladantoj kaj samtempe ĝui freŝan aeron. Jen staras sur tri-

buno oratoro de Socialista Partio; apude staras hindo, en turbano, kiu parolas pri Budaismo; ateistoj petas vin esti racia en pensado; membroj de la komunista patrio sud ruĝa flago kritikis la politikon; jen rondo, nova religia sekto, kiu intermite kantas himnojn kaj volas helpi al vi iri en paradizon; jen viro, virino aŭ pastro, sur tribuno super kiu vidiĝas granda krucifikso, alvokas vin aliĝi al la romkatolika eklezio: apostolo de mahometanismo legas el la korano kaj respondas al demandoj; Esperantistoj kun Verda Standardo alte flirtanta en la venteto aŭdigas siajn voĉojn. Tre interesa estas tiu loko. Ĉirkaj ĉiu tribuno staras multe da homoj. Kelkaj paroladantoj kun grandaj voĉoj kaj per spritaj diraĵoj altiras ĉirkaŭ si ĝis mil homoj. Oni povas aŭskulti de frue vespere ĝis malfrue. Se troviĝis granda amaso, la Esperantistoj kelkfoje parole propagandis ĝis noktomezo. Ni Esperantistoj paroladis laŭ vice. Kiam unu laciĝis alia okupis la tribunon. De tempo al tempo Esperantistinoj staris sur nia tribuno kaj paroladis. Mia edzino kaj mi kun knabo Roberto Wood, nuntempe en Barcelona, Hispanio, kvazaŭ nia filo kiu ĉiam estis kun ni dum sia libera tempo de post sia 15 a jaro, iris al Hyde Parko almenaŭ unu foje semajne, kie ni kun okaza helpo paroladis. Komence ni ne havis tribunon kaj unu el ni irus al butikoj kaj aĉetus lignan skatolon por sapo; sur tiu ni staris. Unu el ni tenis la verdan standardon fiksitaj sur ligna stango, tiu stango ligita al alia por ke oni povu vidi ĝin de malproksime, kaj ni flirtis ĝin super la kapoj de la paroladantoj. Devo de mia edzino estis allogi la publikon, kiu vidante kvazaŭ alilandulon, ŝajne Hispaninon kiu havas ion por diri, kaj Roberto Wood, kutime tre silentema knabo, staris apud ŝi kaj tradukis. Kvankam nur 15 jara knabo, li estis unu el la plej bonaj tradukistoj, kiun mi renkontis. Neniam li hezitis, neniam li forgesis ion el longaj frazoj kaj ideoj, kiujn li tradukis en tre bonan anglan lingvon. La publiko ofte estis frapita pro lia juneco kaj lerteco sur la kampo de internacia lingvo. Malgraŭ tiu kapablo nia juna amiko neniam povis fari paroladon en angla lingvo. Ni tri loĝis malproksime de Hyde Parko, unu horon ni bezonis per fervojo por atingi nian kvartalon, do ni decidis forlasi Hyde Parkon kaj propagandi en nia propra kvartalo, ĉe loko nomata Highbury Corner (Hajbri Angulo), rezervita por oratoroj. Tribunon ni ne posedis, sed inter nia meblaro estis du kadukaj seĝoj, kun neegale longaj kruroj. Tiujn seĝojn ni du foje semajne portis al la paroladejo, unu por mia edzino, unu por ŝia tradukanto. Najbaroj pensis, ke ni transloĝiĝas vidante nin kun seĝoj sur brako. Tuj kiam mia edzino kaj Wood stariĝis sur la seĝojn ĉirkaŭis nin granda amaso, atente aŭskultanta kion tiu originala paro havas specialan por diri. Multaj personoj tre ŝatis kontroli la tradukanton aŭ eltrovi kion da vortoj ili povis kompreni. Dum la edzino kaj tradukanto estis tiel okupataj, mi ĉirkaŭiris kun lernolibroj, kiujn mi vendis, kaj disdonis fulgfoliojn propagandajn. Kiam la edzino estis laca, aŭ alvenis tro granda amaso por ŝia voĉo, mi stariĝis sur seĝon kaj parolis angle. Dume nia amiko Wood kaj mia edzino vendis librojn kaj disdonis foliojn. Post la paroladoj ni respondis al demandoj. Ofte ili estis tre strangaj, eĉ komikaj. Multe da fojoj ni komencis nian parolon je la 7 a horo vespere kaj reeniris nian domon je noktomezo, kvankam ni loĝis nur kvin aŭ ses minutoj for de la paroladejo. Amiko nia, kiu ofte aŭskultis al ni, de tempo al

tempo diris kelke da vortoj, li estas meblofaristo. Vidinte niajn danĝerajn seĝojn, li mem faris negrandan tribunon faldeblan kaj donacis ĝin al ni. Al ĝi ni povis fiksi nian standardon. Nun ni aspektis kiel decaj oratoroj. Per tiuj paroladoj ni varbis lernantojn al la publikaj kursoj en la urbaj vesperaj lernejoj. Ni transloĝiĝis en la plej apudan kvartalon, nomata Finsbury Park, kie troviĝas bona parko, kaj en tiu parko ĉiu dimanĉe ni propagandis. Unu vesperon nia negranda tribuno, bona por mia edzino kaj la knabo, aŭ por unu viro, kolapsis (kiel klakĉapelo) antaŭ ĉies okuloj, ĉar sur ĝi staris du viroj, unu fremda gasto kaj lia tradukanto. Alia amiko, alte taksanta nian daŭran laboron en tiu sfero, mendis kaj donacis al ni belan altan kaj solidan tribunon sur kies frunto estis granda verda stelo. Sur ĝi ni alfiksitis per krampoj nigran turneblan tabulon, sur kiu ni donis lecionojn al aŭskultantoj. Kiam ajn alilanda samideano nin vizitis, ni insistis, ke li iru kun ni al Finsbury Parko dimanĉe por diri kelke da vortoj. S-ro Krago, el Nov-Zelando, ofte estis kun ni. Alta juna homo kun malhelaj haroj kaj lipharoj; li havas grandan voĉon. Spritulo estas li. Ĉar multaj alitemaj paroladantoj estis ĉirkaŭe, kiuj okupis lokon sur la paroladejo antaŭ ol ni venis, ni devis batali por akiri amason. Krago stariĝus kaj per sia laŭta voĉo krius iun sensecaĵon en Esperanto; li taŭzus al si la harojn surmetus grandajn okulvitrojn kaj homoj alkurus por aŭdi kion diros tiu frenezuro, svinganta la manojn en la aero. Kiam amaso estas granda Krago farus bonegan paroladon angle pri Esperanto; aliaj amikoj dume vendis librojn. Edzino kun Wood, Krago kaj mi povis paroladi la tutan posttagmezon kaj vesperon. Ĉiu sezono, inter majo kaj septembro, ni vendis inter okcent kaj mil lernolibrojn, la profito de kiu iris por propaganda kaso de Londona Klubo. Sur nia tribuno parolis vizitantoj el Aŭstralio, Hungario, Ĉekoslovakio, Italio, Francio krom lokaj samideanoj, kiuj venis de tempo al tempo. Mia edzino Wood kaj mi rigardis la aferon kiel nian devon ĉiu dimanĉe fari tiajn paroladojn, tia estis nia sporto. Jes, multe da horoj ni pasigis en granda plezuro tiel propagandante. Kiom da libretoj estis venditaj, ni senpacience kalkulis je la fino de ĉiu parolado. Kelkfoje ni estis tiel kontentaj kiel hundo kun du vosto. Alifoj ni konstatis, ke kvankam ni paroladis dum kvar horoj, ni nur vendis 40 libretojn. Tio okazis kiam amikoj — simpatiantoj — venis por aŭskulti kaj formi amason, se necese, ĉar ju pli granda la aro, des pli venas por aŭskulti kaj ankaŭ venas tiuj, kiuj jam aĉetis librojn. Mi kore dankas ĉiujn, kiuj helpis nin per ilia morala subteno en nia laboro — sporto. Tiel ni propagandis de jaro 1920 ĝis julio 1926 en parkoj kaj sur stratoj en Londono. Vintre ni de tempo al tempo vizitis diversajn societojn por disvastigi nian lingvon inter anoj de societoj.

Ĉu estas ebla kaj necesa internacia helplingvo

D-ro Iv. Ŝismanov.

— Volapük falis. Sur ĝian lokon supreniris per malrapidaj, sed certaj paŝoj unu genia konkuranto. Sed pri tio — poste. Do, mi finkuracis min unue de la trompa konvinko, ke la kreantoj de internaciaj lingvoj deziras trudi al ni sian artefaritan lingvon anstataŭigonte la karajn al niaj sentoj gepatrajn idiomojn. Tio ĉi estis grava paŝo antaŭen Post tio tamen elstaris antaŭ mi la demando: ĉu estas entute eble krei artefaritan vivkapablan lingvon? Ĉu tio ne estas

himerio? Mi devas konfesi, ke ĉi tie mi longe batalis kun miaj malnovaj ideoj pri la senkondiĉa sankteco de la naturaj lingvoj, kies leĝojn neniu mortonto kuraĝus malobei, kvankam ĉi tiuj leĝoj ofte konsistas precipe el esceptoj. Mia romantika respekto al la pasinteco, al la antikveco, plifortigis miajn dubojn sed la logiko, kiel en pluraj okazoj, pruviĝis feliĉe pli potenca ol la sentoj. Iom post iom malaperis mia tuta sentimentaleco ankaŭ ĉe la okupo pri lingvaj problemoj. Mi komencis demandi min: Ĉu havus sencon ceremonie trakti la kreaĵojn de la spirito, se ni agas ofte plej senrespekte al la ekstera fizika mondo? Ĉu ni ne igas ĉiutage la naturon servi al ni, ĉu ni ne subigas ĝiajn detruajn fortojn al niaj celoj? Ni regas jam delonge la tempojn kaj la spacojn. La interspacoj mallongiĝis dank' al fervojoj, vaporŝipoj, telegrafoj, aŭtomobiloj kaj aeroplanoj. Ni traboras montojn kaj terkolojn, por krei tunelojn kiel tiun de Saint-Gothard aŭ de Simplon, kaj kanalojn kiel tiun de Suez aŭ de Panama. Ĉiutage ni faras ĉiam pli novajn miraklojn kaj kreas nesupozitajn kultur-akirojn, kaj ĉu ni, novaj Prometeoj, haltos malfortanime antaŭ la problemo de la lingvo, nur pro ke ĝi estas natura produkto? Sed, se ni celas ĉie subigi al ni la naturon, pro kio en la regiono de la lingvo ni permesos al ĝi dekreti al ni senkondiĉe siajn leĝojn? Ĉu ne estus eble meti al ĝi iujn limojn aŭ almenaŭ korekti ĝin? Kial ni devas pie ni klini en tiu ĉi okazo antaŭ la naturo, se nia tuta kulturo estas frukto de senĉesa batalado kontraŭ ĝi? Ĉu estas nature, ke homo sin vestu? Kial ĝi ne marŝas „in puris naturalibus“, kiel ĝin kreis la „patrino“-naturo? Kial ĝi ne manĝas fruktojn kaj viandon nekuiritaj? Kial ĝi ne loĝas en truoj kaj kavernoj? Kial ĝi kreis al si ilojn, por plilongigi kaj plifortigi siajn manojn centoble kaj miloble? Kial? — Ĉar ĝi estas homo. Kaj ĝuste pro tio, ke ĝi estas homo, nenio kreita kaj pereinda aŭ ŝanĝinda devas esti por ĝi senkondiĉe netuŝebla. En tio, kaj nur en tio, estas la garantio de la progreso.

Sed — kontraŭdiris mi al mi mem — tio povas validi rilate al la fizika mondo, sed neniel tamen al la homa. La regiono de la spirito havas siajn leĝojn, kiuj devas esti taksataj alimaniere. Tamen al tio mia logiko respondis tre prave: Ĉu ja estas tiel vere, ke ni rilatas kun fila pieco al la kreaĵoj de la spirito? Ĉiu ja scias, ke la popoloj havas sian neskribitan kutiman juron, sed ĉu ne ekzistas paralele al ĝi ankaŭ organizita leĝfarado? Vere, estas prudente, ke la lasta apogu sin sur la kutimo, sed kie estas la postulo, ke estu ĉiam tiel? Sed eĉ se li respektus la tradiciajn jur-normojn de la popolo, la leĝfaranto devas ne senti ĝenon kaj forlasi ilin senceremonie, se ili estus malutilaj kaj kontraŭaj al la pli praktikaj kaj pli humanaj ideoj de la moderna homaro.

Alia ekzemplo. — Ekzistas tradicia arto, popola poezio, popola muziko. Ĉu tiu ĉi anonima arto eliminis la individuan verkadon? La genia artisto, poeto, pentristo, komponisto, povas utiligi la pretajn elementojn de la popola arto, sed neniu rajtas esti malkontenta, ke li transformas ilin laŭ la internaj leĝoj de sia anim-mondo.

Tria ekzemplo. — Ĉiu popolo havas siajn kredojn, pli aŭ malpli raciajn aŭ absurdajn. Tamen neniu tro ceremonie rilatas al tiuj produktoj de primitivaj cerboj kaj koroj. Vere, ni ilin notas kun granda precizeco, iam eĉ kun tenereco. Ne malofte la folkloristoj bedaŭras ilian malaperon, sed tio estas pli ofte platonikaj bedaŭroj. En la praktiko estas tute kontraŭe. Kaj la ŝtatoj — mi ne parolas pri la plej modernaj — plej trankvile trudis siajn oficialajn religiojn al tutaj milionoj da loĝantoj.

Kvara ekzemplo. — Kiu ne scias, kiel la edukado utiligas la forton de la sugestio, por reformi la spiritojn? Kio estas la disciplino, se ne interveno en la arbitra disvolviĝo de persono, ktp. ktp.?

(Daŭrigu!)

Nikolaj Liliev

Al la suno

En la valoj bukla helo
jam forigas palajn rozojn —
kaj dormeme ci ripozas,
Suno, en palac' fabela,

Ni — idar' de sort' malhela —
vojon cian sekvas — kaj
ni direktas al ĉielo
petojn varmajn en malgaj!

Super paca la akvar'
ci malplektas buklojn orajn —
kaj tra kampoj bonodoraj
flamas cia brila klar'.

La altaĵoj ekdivenas
nian krion en nebul' —
kaj flugiloj ĝin ekprenas
ĝin karesas milda lul'.

En animoj pro fervor'
sonas dolĉa melodio —
kaj brulantaj en ebrio
revas ni pri belaŭror'.

trad. Atanas Lakov.

Fabelo

Estis iu organizaĵo.

Ĝi havis membrojn kaj — laŭ la kutimo — ankaŭ gvidantan komitaton.

La komitato invitis — laŭ la kutimo — la membrojn al jara kunveno.

La membroj — laŭ la kutimo — ne venis. Venis nur tri el ili. Eĉ ne ĉiuj komitatanoj!

La sekvantan tagon ĉiu el la membroj penis renkonti iun alian membron, por demandi, kio okazis hieraŭ kaj kion oni decidis.

Ili estis tiom naivaj por kredi, ke malgraŭ ilia propra malintereso, io povus esti okazinta!

Amikoj — vi, membroj de la kooperativa esperantista societo en Bulgarujo, vi jam scias ĉion pri la jarkunveno de la societo, kiu devis decidi la estontan agadon de tiu organizaĵo. Vi donis monon, sed vi ne tre zorgas pri la uzo de tiu mono. En tiaj cirkonstancoj ne atendu, ke kiu ajn plu povos zorgi pri via mono.

Tio sufiĉas: intelligenti pauca!

At. D. Atanasov-Ada.

Бждащето на Съюза

Седем месеца изтекоха, откак новия централен комитет води съюзнитѣ дѣла. Още четири месеца, и съюзната година ще се приключи и конгресътъ ще трѣбва отново да разисква и чертае бждащия пѣтъ на организацията.

Нека се подготвимъ отрано по важнитѣ въпроси, които ще се решаватъ, за да не губимъ време въ пусти и безплодни разисквания въ самия конгресъ.

Финансовото положение на Съюза е ясно за всѣкой, който следи редовно органа. Значителна частъ отъ дълговетѣ се изплати, обаче още трѣбва да се полагаатъ усилия, за да премахнемъ напълно това бреме.

Централниятъ комитетъ проявява дейность, доколкото позволяватъ особенитѣ обстоятелства, при които работи. Моето убеждение е, че той не е развилъ и още не може да развие такава широка дейность за разпространение на езика и за използването му, каквато налага днешното положение на Есперанто въ свѣта. Но за това не може да се винятъ членоветѣ на Централния комитетъ: тѣ нѣматъ задъ себе си дисциплинирана армия, готова да работи за реализирането на инициативи отъ обща полза. Централниятъ комитетъ е оставенъ самъ да решава и самъ да изпълнява. Около него нѣма поне нѣколко преданни съидейници, които да му помогнатъ въ грубата работа по осъществяването на най-проститѣ начинания. Не се чувствува и моралната подкрепа на провинцията, която може да импулсира къмъ работа.

За мене нѣма съмнение: София е твърде уморена, за да може още да води *както трѣбва* есперантското движение въ страната. Не съмъ обаче сигуренъ и дали въобще цѣла есперантска България не е вече твърде уморена. Слага се въпросътъ, дали да се премѣсти центърътъ въ другъ градъ. И това не е новъ въпросъ: и на извънредния конгресъ въ София, и на конгреса въ Пловдивъ той бѣ повдиганъ.

Зная лошитѣ страни на едно измѣстване на ръководния центъръ вѣнъ отъ огнището на интелектуалния животъ въ страната. Но предъ дилемата, да не се върши нищо въ София, или да се върши нѣщо, макаръ малко, въ провинцията, ще трѣбва да предпочетемъ второто.

Миналата година не можеше да се допусне това измѣстване, защото то щѣше да има характеръ на едно дезертиране, единъ опитъ да се избегне отъ кредиторитѣ на Съюза. Днесъ, слава Богу, положението е малко по-добро. На външни кредитори, неесперантисти, остава да дължимъ само 9000 лв. Вътрешнитѣ, есперантиститѣ; ще чакатъ, както сж чакали и до сега.

Ако центърътъ се измѣсти отъ София, ще трѣбва да направимъ всичко възможно, за да разчистимъ задълженията къмъ външнитѣ кредитори преди премѣстването. *Доброто име на Съюза, като една почтена организация, трѣбва да се запази на всяка цена!*

Вѣнъ отъ тоя голѣмъ въпросъ, кжде да бжде ръководниятъ центъръ на движението, явява се и другъ, не по-маловаженъ въпросъ: кое заслужава повече грижи и жертви — дали засилването на центъра, или засилването на мѣстнитѣ дружества. Този въпросъ се постави предъ Централния коми-

тетъ отъ Варненското есперантско д-во „Albatro“. Впрочемъ и безъ да е бивалъ конкретно поставянъ, той въ миналото пакъ е съществувалъ. Всѣко мѣстно дружество винаги се е стремѣло да задоволи преди всичко своитѣ мѣстни нужди и, ако остане нѣщо отъ срѣдствата, него е пращало на центъра.

Този локаленъ егоизъмъ се е чувствувалъ винаги. Винаги мѣстнитѣ инициативи сж се считали за по-важни, отколкото общитѣ инициативи за цѣлата страна. Който е следилъ живота и на другитѣ организации у насъ, той е забелязалъ сигурно, че това е общо явление въ всички съюзи, които обединяватъ мѣстни поддѣления.

Лично азъ смѣтамъ тая система за погрѣшна, но неизбежна при нашата българска зрѣлостъ за общественъ и организационенъ животъ. Азъ зная много мѣстни есперантски дружества и групи, които сж цѣвтѣли, развивали сж трѣскава дейность и сж употребили за това маса срѣдства, обаче днесъ отъ тая имъ дейность, а нерѣдко и отъ самитѣ дружества, нѣма и поменъ. И защо сж се прахосали на времето толкова ценни срѣдства, толкова енергия? — Ако съ тѣхъ се крепѣше единъ центъръ и му се дадѣше възможность да се развива правилно и да организира отъ година на година работата си и по-добре и по-рационално, следъ години самиятъ тоя центъръ ще може да насади и крепи въ отдѣлнитѣ мѣста може би не толкова шумно, но сигурно по-стабилно и по-трайно есперантско движение.

Азъ обаче не ще се опитамъ да наложя това си мнение. Знамъ, че не ще ме разбератъ мнозина, колкото и прости да сж тия истини, които изложихъ по-горе, тъй както на времето не можахъ да ме разбератъ инициаторитѣ и водачитѣ на младежкия есперантски съюзъ.

Ще мине време, и съзнанието за наложителността отъ общъ силенъ центъръ, като нѣщо много по-важно отъ мѣстнитѣ нужди на отдѣлнитѣ дружества, ще дойде отъ само себе си. То е въпросъ на опитъ, еволюция и зрѣлостъ въ организационния животъ. Не бихъ препорѣчалъ никому да налага преждевременно системи, за които хората не сж подготвени, защото зле възприета система никога не дава добритѣ резултати, които се очакватъ отъ нея.

Ат. Д. Атанасовъ

Финансови бележки

Ако хвърлимъ единъ общъ погледъ на гласувания отъ конгреса бюджетъ и положението по упражнението му до днесъ ще констатираме усилията, които полага Ц. К. за да се справя съ необходимитѣ разходи отъ една страна и отъ друга — съ слабитѣ, или по добре, недостатъчнитѣ постъпления.

Повечето отъ параграфитѣ на бюджета сж консумативни т. е. такива, които предвиждатъ само разходи. Вѣрно, е че общо приходитѣ сж равни на разходите — по бюджетъ. Но само върху нѣколко параграфи лежи тежестта на приходността. Въ други параграфи прихода и разхода иматъ точно предназначено използване. А отъ гдѣ да взима, за да живѣе Съюза, задоволявайки неизбежитѣ разходи по онези параграфи, които не предвиждатъ

приходи? Длъженъ съмъ да отбележа, че този въпросъ не повдигамъ за това, че Ц. К. има намерение да прави лишни разходи, защото неговата финансова политика е известна: икономии. Обаче повдигамъ този въпросъ, за да се види що е направено отъ дружествата, отъ есперантиститѣ въ страната и що трѣбва да се направи още.

Параграфа: „Bulgara Esperantisto“ въ неговия приходъ и разходъ, поне за сега, е единъ видъ автономенъ; прихода се изразходва за издаване на органа.

Параграфа „K R“ сжщо е неприкосновенъ, защото приходитѣ му иматъ точна опредѣлено изразходване — изпращане на K. R.

Параграфа „Непредвидени“ се състои отъ приходъ по фондъ „Savo“ и други проходящи суми. А знае се, че фондъ „Savo“ отива напълно за погасяване задълженията на Съюза. Приходитѣ по параграфа „Отъ дебитори“ отиватъ тоже за изплащане на дългътъ.

А кои сж източниците, на които Съюза се надѣва за подържане на своето съществуване, на своя животъ въ неговата общностъ, а заедно съ това кои сж средствата, съ които Ц. К. разполага за своята дейностъ? Това сж чистия приходъ отъ параграфа „продажба на стоки“ и отъ параграфа „отъ членски вноски“. Голѣмата частъ отъ приходитѣ на първия параграфъ отиватъ за покриване задълженията къмъ печатаритѣ и къмъ лицата, отъ които сж купени тѣзи стоки. Съвършено малка, но все пакъ желана, е печалбата, която остава за Съюза. И явно е, че като най-главно перо за приходи, предназначени за нуждитѣ на Съюза остава параграфа „Отъ членски вноски“. Но до I-IV н. г. сж постъпили по този параграфъ едва 4221 лв. Естествено е, че би могло да се реализира известна печалба и отъ „Bulgara Esperantisto“, но това предполага 1000 абонати, а днесъ положението е таково, че задава сериозни грижи даже и по отношение излизането на следващитѣ броеве.

Ясно е за всички заключението. Необходимо е засилването по купки на стоки и издѣлжането отъ дружествата на членскитѣ вноски — източници, на които Съюза базира разходитѣ по консумативнитѣ параграфи: наемъ канцелария, заплата, канцеларски разходи, отопление и освѣтление, и пр. Отъ друга страна — дали не би могло да се спечелятъ поне още 300 абонати, съ което да се осигури излизането и на следващитѣ броеве на „Bulg. Esperantisto“, а заедно съ това и да се реализира известна печалба за Съюза? А вѣрвамъ, че всѣки единъ сегашенъ абонатъ би могълъ да спечели, да запише още единъ новъ такъвъ.

Не навѣва ли сериозна загриженостъ това положение? Есперантисти, помогнете на Ц. К. въ неговата дейностъ за материалното, а заедно съ това и моралното стабилизиране на Съюза, който е на всички ни, и за който всички еднакво трѣбва да милѣемъ и скжпимъ. Неоспоримо, че доста е постигнато въ това отношение, но трѣбва още. Очитѣ на Ц. К. сж обѣрнати къмъ есперантиститѣ въ страната, защото тѣ сж единственитѣ, които най-добре биха го разбрали.

Ще получи ли той подкрепата имъ?

Utinam.

Капитанъ Ст. Радевъ
Секр.-касиеръ на Съюза

Гарантиране

издаването на печатния органъ на Б. Е. С.
„Bulgara Esperantisto“.

(Едно предложение).

1. Основава се фондъ „Списание Bulgara Esperantisto“. Фонда носи името на печатния органъ на Б. Е. Съюзъ, което се измѣнява съ измѣняне името на печатния органъ.

Използватъ се само лихвитѣ на фонда и то или при затруднено финансово положение на списанието, или за разширение и подобрене на списанието.

2. Фонда се държи при нѣкое кредитно учреждение и се уголѣмява отъ:

а) Новогодишна вноска отъ 20 лв. на всѣки членъ на Съюза.

б) Отъ неизползванитѣ лихви на миналата година на фонда. Напр. лихвитѣ отъ 1927 год. не сж използвани презъ 1928 год. — тѣ се внасятъ къмъ фонда. Лихвитѣ само за 1928 год. ще се използватъ презъ 1929 год.

в) 50% отъ членскитѣ вноски на подпомагащитѣ членове се внасятъ въ фонда.

г) Отъ волни пожертвувания къмъ фонда.

д) Печалбитѣ на списанието въ края на абонаментната година, ако има такива, се внасятъ въ фонда.

е) Отъ вечеринки, забави, специално дадени за тази цель.

ж) По 2 лв. такса при покупка книги отъ Съюза.

з) При случаи на именни дни, рождени дни, раждане, свадба и пр. могатъ да се получаватъ помощи за фонда.

и) Приематъ се конгресисти, наречени „присъединени мислено къмъ конгреса“. Тѣ плащатъ конгресна такса 20 лв. Съставя имъ се списъкъ. При откриване на конгреса имъ се прочитатъ имената и имъ се праща поздравъ отъ конгреса съ една картичка. Отъ 20 лв. като се извадятъ разноснитѣ, останалитѣ се внасятъ въ фонда.

к) Отъ всѣки курсистъ по 2 лв.

л) Къмъ фонда има „почетни строители на фонда“. Всѣки, който внесе 100 или повече отъ 100 лв., се вписва въ числото на „почетнитѣ строители на фонда“ за годината, презъ която е внесена сумата.

м) Непредвидени.

3. Къмъ списанието има въ всѣки брой „фондова страница“. Въ нея се отбелѣзватъ наличността на фонда отъ миналия брой и имената на вносителитѣ съ внесенитѣ суми за времето отъ миналия брой до настоящия.

4. Къмъ фонда се създава „Доживотно абонаментство“. Всѣки може да стане доживотенъ абонатъ, като внесе напр. 2000 лв. Паритѣ се внасятъ къмъ фонда по горния отдѣлъ. Лихвитѣ на сумата служатъ за изплащане абонамента на списанието.

Доживотния членъ получава безплатно списанието до като е живъ, а следъ смъртта му сумата минава къмъ фонда. Ако абонамента е по-малкъ отъ лихвитѣ, разликата се внася къмъ фонда.

Ст. Загора.

Инженеръ Хр. Трипякинъ.

Заб. Центр. комитетъ на Съюза усвои по принципъ предложението и ще изготви правилникъ за фонда.

La nova adreso de Bulgara Esperantista Asocio
estas: Sofia, POŝKESTO № 233.

Recenzoj

Jozef kaj la edzino de Potifar (aŭ Idoj de Merkurio kaj Eroso) de *H. I. Bulhuis*, romano en du partoj, verkita originale en Esperanto; eldono de Heroldo de Esperanto, Horrem b. Köln (Germanio) 1926. Paĝoj 388, prezo ne montrita.

Kiel montras la subtitolo de la romano, la aŭtoro priskribas la interesan vivon de la idoj de Merkurio — la ŝtelistoj kaj de l'idoj de Eroso — la geamantoj. La ĉefheroo de l'romano estas Jozef-Ĉifoneto, filo de unu ŝtelisto kaj murdisto. Ĉifoneto, dotita per nobla kaj virtema animo de sia patrino elkreskas inter rabistoj kaj ŝtelistoj konservante la purecon de sia koro. Interesa en la romano estas ne la fabulo mem, sed la apartaj momentoj kaj okazintaĵoj en la vivo de la heroo: vivo en subtegmentejo, prirabo de preĝejo, vivo en malliberejo, pendigo de Lamulo, akrobata vivo de Ĉifoneto, tragedio de liftoknabo. Sed la plej interesa momento estas la malrapida kaj nerimarkebla naskiĝo de forta kaj sincera amo inter Ĉifoneto kaj Jempсар (la edzino de Potifar).

En la tuta duvoluma romano mi trovis nur tri preserarojn. La stilo kaj la lingvaĵo de la aŭtoro estas laŭdirinde klara kaj neriproĉinda.

Landoj de l'Fantazio, romano originale en Esperanto de *Teo Jung*, ilustrita de Geo Schmidt, eldono de Heroldo de Esperanto, Horrem b. Köln (Germanio), paĝoj 323, prezo ne montrita.

La konata germana esperantisto Teo Jung, redaktoro de Heroldo de Esperanto, verkis originalan romanon, kies enhavo estas jena (koncize): Du kuraĝaj aviadistoj entreprenas flugon al nekonataj landoj. Post longa malesperiga flugado super dezertoj ili fine alvenas en nekonatan landon, kiu ĝis nun estis izolita de la cetera mondo. Okazas diversaj mirakloj antaŭ la okuloj de reĝo kaj popolo, kiuj ne konis la grandajn inventojn de la monda kulturo. Post ioma kutimiĝo al la aeroplano, la reĝa filo, la fianĉo de la reĝa filino kaj la piloto ekflugas al Eŭropo, kun promeso reveni post ses monatoj. Sed dum la flugado okazas akcidento, la aeroplano falas surteren kaj forbrulas. Mortis nur la piloto. De nun komenciĝas la aventuroj kaj la malfacila vivo de ambaŭ junuloj. Post sesmonata vivo, plena je ĝojoj, ĉagrenoj, senreviĝoj, malfeliĉaj okazintaĵoj, vivo en ĉiuj partoj de l'kultura mondo, la junuoj sukcesas reveni, kaj forigi kelkajn nedezirindajn aferojn okazintaj hejme dum ilia foresto.

La romano estas teksita entute el interesaj epizodoj kaj aventuroj. Legata „je unu spiro“, kiel oni diras.

Katalogo de lingvoj naturaj, popolaj, literaturaj, klasikaj kaj artefaritaj (provizora listo). Eldonis: Uni-

versala Esperanto Asocio. Bibliografia Servo, Genève, 1927. 20 folioj grandformataj. Prezo 2 sv. fr.

Tiu ĉi lingvostudo enhavas la sekvantajn ĉapitrojn: La lingvoj de la homaro; Antikvaj lingvoj de la civilizacio; Modernaj kulturlingvoj de tutmonda graveco, kun proksimuma nombro de ties parolantoj; La lingvo internacia kun mondlingva statistiko, enhavanta la nomon, jaron kaj lokon de apero, nomon ĉe aŭtoro, entute de 350 projektoj por internacia lingvo.

D-ro Harry Forta.

Къмъ всички читатели на „Bulgara Esperantisto“

Отговорете на следните въпроси на редакцията:

1. Кои статии и др. четива, помъстени въ текущата година на списанието, ви сж се харесали най-много?

2. Сжщо за статиите и четивата въ минатите годишници на списанието.

3. Какви четива бихте желали да съдържа списанието, но до сега не сте ги намирали въ него?

Получените отговори ще служат за упръжване на редакцията при списването на „Bulgara Esperantisto.“ Систематизирани, тж ще послужат като основа за разискване относно списанието въ конгреса.

Отъ редакцията.

Всесвѣтски сѣюзъ на учителитѣ есперантисти

Може би не всички учители-есперантисти, особено по-младите колеги, не знаятъ за сжществуването на Всесвѣтския Учителски Есперантски сѣюзъ, който вече години наредъ издаваше по-рано педагогичното списание „Novaĵ Tempo“, а сега вече издава преименованото „Internacia Pedagogia Revuo“ месечно списание. Въ него се помъстватъ редица статии изъ педагогиката, обучението и училищната организация въ разните страни. Списанието заслужава вниманието и на учителитѣ-есперантисти въ България. Тази година сѣюзътъ ще издаде много интересенъ годишникъ съ статии за учителските конгреси въ много страни. Сѣюзътъ развива похвална дейность и привлича вниманието на професионалните учителски сѣюзи, на Международното Бюро по възпитанието и на Учителските Интернационали.

Ние апелираме къмъ нашите колеги да станатъ членове на Сѣюза. По такъвъ начинъ числено се засилва самия сѣюзъ и добива по-големо значение, по-големъ авторитетъ и предъ другите учителски сѣюзи. Още повече, че абонаментътъ заедно съ членския вносъ не е голѣмъ и лесно поносимъ. Ония, които желаятъ да се абониратъ, нека се отнесатъ до главния представителъ за България Ив. Сарафовъ, у-ль въ с. Голѣмо-село, Казанлъшко, като изпратятъ и сумата 100 лв. годишенъ абонаментъ и членски вносъ едновременно.

Ако нѣма въ твоя градъ или твоео село есперантско дружество, запиши се направо въ сборната секция при Сѣюза (вижъ чл. 10, ал. III отъ устава), но не стой въ никой случай вжнъ отъ Сѣюза! Членската вноска за сборната секция е 50 лева годишно.

Sciigoj-Vesti

Отъ канцеларията

1. Нѣколко случаи има на изпратени суми до съюза съ прости писма, но сумитѣ не сж получени. Изпращайте суми само съ препоржчани писма или пощенски записи.

1. Дружествата се умоляват да дават редовно сведения за своя животъ и дейность.

3. При искане променяване на адресъ абонатитѣ да съобщаватъ и стария си адресъ.

4. На предплатилитѣ само за половинъ годишнина на „В. Е-то“ имъ се изпрати и 7-ия брой и отъ този брой се спира изпращането на списанието. Приематъ се абонamenti за второто полугодие на В. Е. Отъ 7 брой нататкъ. Абонаментъ 15 лв.

5. Тѣзи които не сж получили нѣкой брой на органа да съобщаватъ въ канцеларията кой брой — за да имъ се изпрати.

Фондъ „Savo“

Въ брой 2—3 общата сума е показана съ по-	
малко отъ	200 лв.
Отъ брой 7 на В. Е.	12894 „
Еспер. Д-ство „Verda Ondeto“ Созополь	33 „
Събрани отъ П. Тошковъ, с. Батакъ	150 „
Курти Ивановъ, Ямболъ	20 „
Еспер. Дружество, М.Търново	50 „
Инженеръ Трикянинъ, Ст.Загора	20 „
Всичко до 1.IV.1928 год.	13367 лв.

СПИСЪКЪ

на Есперантскитѣ Дружества при Бѣлг. Есперантски Съюзъ

1. „Espero“ — Ломъ. чрезъ Ц. П. Петковъ (пощата).
2. „Kulturo“ — Пловдивъ. чрезъ Вас. Баятовъ, „Д-ръ Чомаковъ“ 20.
3. Еспер. Д-во — Казанлъкъ. чрезъ Ив. Сарафовъ, учителъ с. Голѣмо-село.
4. „Zamenhof“ — Орѣхово — чрезъ Н. Коцевъ — „св. св. Кирилъ и Методи“ 4.
5. „Edm. Privat“ — Нова-Загора — Д-ръ Даню Трифоновъ (зжболекаръ).
6. „Sukceso“ — Вратца — чрезъ Р. Тричковъ — „Княжевска“ 76.
7. „Nigra Maro“ — Бургасъ — чрезъ Ив. Вълковъ — „Шейново“ 23.
8. „Verdstelano“ — Ст. Загора чрезъ Ник. Василковъ — „св. Димитръ“ 62.
9. „Radio“ — Т. Пазарджикъ чрезъ Жакъ Бехаръ — „Д-ръ Вълковъ“ 26.
10. „Aŭgoro“ — с. Садовецъ (Луковитско) чрезъ Ат. Лаковъ.
11. Еспер. Д-во — с. Хайрединъ (Орѣховско). чрезъ Цено Т. Ценовъ.
12. Еспер. Д-во — София, — „Алабинска“ 19.
13. „Esperanto Triumfonta“ — Петричъ.
14. „Lumo“ — Търново Чрезъ Георги Дончевъ — „Гурко“ 389.
15. „Espero“ — Горна — Джумая — чрезъ Георги Ивановъ (Б. Н. Б.)
16. „Vekiĝo“ — Шуменъ — чрезъ Ил. Силвестриевъ — „Паиси“ 27.
17. „Espero“ — Сливенъ Чрезъ Кирила Шейтанова — „Патриархъ Ефtimi“ 527.

18. Еспер. Д-во — с. Горско Сливово — чрезъ Ганчо Желязковъ.

19. „R. Stelo“ — Пашмакли — чрезъ Нено М. Абаджиевъ (лесничейството).

20. „Frata Amo“ — М. Търново — чрезъ Кирилъ Профилковъ.

21. Еспер. Д-во — с. Дичинъ (Търновско) чрезъ Бор. П. Тоневъ.

22. Еспер. Д-во — с. Любленъ (Поповско) чрезъ Наумъ Боневъ.

23. „Elektra Fajrego“ — Радомиръ чрезъ Спиридонъ Неделчевъ (Електро-Техническото У-ще).

24. „Verda Stelo“ (ученическо) — Тетевенъ — чрезъ Ралчевъ Л. Ивановъ (у-къ VI класъ).

25. Еспер. Д-во — с. Констандово (Чепинско) чрезъ Манолъ Ст. Чолевъ

26. „Lumo“ — Фердинандъ — чрезъ Ив. Антоновъ.

27. „Espero“ — Видинъ — „Калето“.

28. „Solidareco“ — Русе — „Александровска“ 60.

29. Еспер. Д-во — Хасково — чрезъ Д-ръ Кадиевъ.

30. „Verda ondeto“ — Созополь — чрезъ Ан. П. Ангеловъ (Рибарско У-ще).

31. „Ondo“ — Айтосъ — чрезъ Ат. Ямуковъ (директоръ Прогимназията).

Забележка. За до тукъ упоменатитѣ дружества Съюза има сведения за тѣхната дейность и животъ.

32. „Espero“ — Горна-Орѣховица — чрезъ Хар. Белмустановъ.

33. „Homoco“ — Попово — чрезъ Г. Калчевъ (прог. учителъ).

34. Еспер. Д-во — гара Телишъ, чрезъ Ив. Ивановъ.

35. „Senmorteco“ — Карлово — чрезъ Юазаръ Трифоновъ.

36. Еспер. Д-во — с. Правецъ (Орханйско) — чрезъ Вас. Табаковъ.

37. „Fratesco“ — гара Папазлий — чрезъ Ат. Хубеновъ.

38. „Espero“ — Русе — чрезъ Вл. Георгиевъ, „Скобелева“ 48.

39. „Albatro“ — Варна чрезъ Г. Долапчиевъ „18 линия“ № 45.

40. „Movado“ — Радомиръ — чрезъ Ст. Василевъ (н-къ деков. гара).

41. „Progreso“ — с. Кеманларъ (Разградско) чрезъ П. Георгиевъ.

42. „Esperanto“ — Плевенъ.

43. „Flamuloj“ — с. Крамолинъ (Севлиево) чрезъ Ив. Пушкарковъ.

44. „Signo de la espero“ — Станимака.

45. „Balkana stelo“ — Троянъ чрезъ Минко Топаловъ.

46. „Ada“ — Дръново, чрезъ П. Недѣлковъ.

47. „Aŭgoro“ — Свиленградъ — чрезъ Слави Караславовъ.

48. „Espero“ — Б. Слатина — чрезъ Ив. Златаровъ (чиновникъ).

49. „Estonta Homaro“ — с. Кортенски бани (Н. Загорско) чрезъ Ж. Христовъ.

50. „Stelo“ — гара Каспичанъ, чрезъ Слави Василевъ.

51. „Batalo“ — чрезъ гара Лесичери.

За есперантския учебникъ

Петото издание на учебника „Курсъ по Есперанто за българи“ е къмъ изчерпване. Ако не се предприеме преиздаване на учебникъ презъ това лѣто, сигурно есенята ще ни завари безъ учебници и въ най-удобния сезонъ пропагандата на Есперанто ще бжде спъната.

У насъ още нѣма достатъчно добри условия, за да се явятъ по-разнообразни ръководства за изучаване на Есперанто: учебникъ за по-образовани, учебникъ за малограмотни, букваръ за деца, учебникъ за търговци, за работници и пр., каквито иматъ голѣмитѣ народи. По неволя за сега все още единъ и сжщъ учебникъ ще трѣбва да задоволява всички желающа да учатъ международния езикъ. Поради това не може и да се мисли, че такъвъ учебникъ може да бжде идеаленъ и напълно безупреченъ. Въ всѣки случай, като авторъ на тъкмо такъвъ учебникъ, предназначенъ за най-разнообразни читатели, азъ съмъ се стремѣлъ да се вслушвамъ въ мненията на тия, които сж си служили съ учебника, и, доколкото е бивало възможно, да внасямъ полезни поправки въ новитѣ издания на учебника.

И сега сжщо, предъ шестото издание на книгата ми, азъ моля всички, които иматъ да направятъ нѣкои бележки и да дадатъ съвети въ това отношение, да ми ги изпратятъ, за да ги имамъ предъ видъ. Разбира се, тия мнения ще могатъ да се използватъ, както споменахъ, съ огледъ на възможността. Напр. изказаното пожелание, да се илюстриратъ уроцитѣ, е свързано съ финансовата страна на предприятието и не зависи само отъ добрата воля на автора.

Другъ въпросъ, който представлява интересъ за българскитѣ есперантисти, е: *кой ще издаде сега учебника.*

Като имамъ предъ видъ нееднократно изявеното желание на българскитѣ есперантисти, заявявамъ, че съмъ готовъ да дамъ шестото издание или на Бълг. Еспер. Съюзъ, или на Еспер. Кооперативно Сдружение, или (както вече е загатнато) на нѣкоя отъ дветѣ тия организации въ сдружение съ нѣкоя фирма, която би могла да поеме частъ отъ разходитѣ по отпечатването.

Но готови ли сж българскитѣ есперантисти, за да приематъ такова предложение? Отпечатването въ днешния видъ на учебника ще коштува около 25,000 лв., а ако се поставятъ и илюстрации — къмъ 30,000 лв. Ще могатъ ли съидейницитѣ да събератъ поне половината отъ тая сума (не като пожертвования, а като предплатени поръчки за екземпляри), за да могатъ при единъ съдружникъ, който би далъ другата половина отъ сумата, да взематъ дѣлъ въ изданието?

Повдигамъ отрано тоя въпросъ, за да може о време да се обмисли и, ако въобще се вземе решение, да може и да се организира събирането на необходимитѣ срѣдства. Ат. Д. Атанасовъ — Ада

Ако нѣма въ твоя градъ или твоето село есперантско дружество, запиши се направо въ сборната секция при Съюза (вижъ чл. 10, ал. III отъ устава), но не стой въ никой случай вънъ отъ Съюза! Членската вноска за сборната секция е 50 лева година.

15-a Bulgara Esperanto-Kongreso

Vratza * 26 - 28 aŭgusto 1928 * Vratza

Kongresa Bulteno № 1

Protokto. La loka urbesto S-ro Stefan Cekov anoncis, per speciala letero, sian konsenton esti protektanto de la kongreso.

Aliĝo. La abonintoj de „B. E.“ uzu la ĉi-metitajn aliĝilojn kaj resendu ilin, laŭeble plej-baldaŭ, al la L. K. K.; ju pli frua aliĝo, des pli faciligita laboro de L. K. K. Al la societoj kaj grupoj aliĝilojn ni sendos; ne ricevintoj ilin postulu rekte de la L. K. K. en Vratza.

Hepkongresanoj. Samideanoj, kiuj ne povas ĉeesti la 15-an kaj deziras helpi la bouan sekceson kaj aranĝon, pagas la kongreskotizon kaj ricevos ĉiujn kongresdokumentojn.

Kotizo. Por ĉiuj — 20 lv ĝis la 1-a Augusto; depost tiu-ĉi dato — 30 lv. La monon sendu per poŝtmandato aŭ rekomendita letero.

Ekspozicio. Ni decidis aranĝi grandan Esperanto ekspozicion kaj elektis por ĝia gvidanto la sekretarion de L. K. K. Georgi Haĝi Georgieff; ni petas ĉiujn gesamideanojn, havantaj taŭgan materialon, ke ili nepre sendu ĝin; la resendo estas garantiata.

Loĝejo. Estas tri kategorioj: hotelo, privata kaj komuna loĝejo. La loĝeja komitato aranĝos apartan por virinoj. Por la komuna loĝejo ĉiam portu supran kovrilon. Ĉiuj loĝejoj estos senpagaj, ekskluzive la hoteloj, kies pago varias inter 20 kaj 40 por lito kaj nokto. Notu en la aliĝilo vian deziron.

Rabatvetura certigilo. Ĝi estas sendota nur al la aliĝintoj, kiuj havas kongreskarton; do aliĝu!

Loto. Dum la kongrestagoj ni aranĝas ankaŭ loton kaj ni petas la gesamideanojn, ke ili sendu al ni donacojn de objektoj k. a. uzotaj por la lotumo.

Ekskurso. Estas aranĝota unutaga ekskurso ĝis la fama kaj nura sur la Balkanoj kaverno „Ledenik“, riĉa je stalaktitoj kaj stalagmitoj.

Amuzo. Ĉiuj gesamideanoj, dizirantaj partopreni la amuzvesperon, sin anoncu per la aliĝilo, informante nin pri la numeroj, kiujn ili plenumos. Tion bone notu!

Morala heplo. Estas danke ricevotaj ĉiuj proponoj aŭ konsiloj por eblaj aranĝoj. Per tio la kongreso estos pli diverseca kaj sukcesa.

27. 11. 1928.

Lo-Ko-Ko.

N. d. R. La redakcio petas la L. K. K.-on sendadi regule la nomaron de la aliĝintoj por presigo en B. E.

Финансовото положение на Съюза

Въ политиката на Ц. к. е и обстоятелството, щото последният да държи винаги всички есперантисти въ знание на финансовото положение на Съюза. Това още по-вече се налага отъ обстоятелството, че всредъ есперантистите въ страната сж напластени слоеве отъ съмнения, недовѣрия, подозрения и пр.. А явно е, че върху такава една почва е немислимо граденето на нищо здраво. И, можѣби, ако въ миналото се работѣше при по-голяма свѣтлина, нѣмаше да се допусне щото Съюза да дойде до известното вече състояние. Нека всѣки есперантистъ знае финансовото положение на Съюза, а знаейки това, той винаги ще може да си прави необходимите заключения и да прояви съответната дейность.

I. Дългове. Новата съюзна година започна при единъ наследенъ действителенъ дългъ отъ 80,000 лв. До 1.III. н. г. сж изплатени срещу това 21,000 лв.

Вѣрно е, че сж наследени и вземания на сума 74,000 лв.. Обаче тѣ въ по-голямата си частъ сж на книга, недействителни, понеже една частъ отъ длъжниците къмъ Съюза сж неизвестни, а друга такава — оспорва своите задължения. И, наистина, срещу горните вземания Съюза е получилъ само скромната сума отъ 5.760 лв..

Умѣстно е да се спомене, че отъ съществуващия къмъ 1.III. н. г. дългъ отъ 59,000 лв. ще трѣбва да се приспадне сумата отъ 13,000 лв: срещу която въ Съюза се намиратъ книги, следъ продаването на които и ще трѣбва да се изплати тая сума.

Значи действителния дългъ на Съюза къмъ 1.III н. г. е 46,000 лв.. Дадени сж кржгли цифри.

II. По упражнение на бюджета. Тукъ ще дамъ само цифри. А тѣзи последните говорятъ най-добре. Отъ четенето на тѣхъ нека всѣко дружество и всѣки отдѣленъ есперантистъ направи своето заключение.

а) Отъ продажба на стоки: предвидени сж 17,000 лв., а сж постѣпили 8043 лв..

б) Отъ членски вноски: предвидени сж 10,000 лв., а сж постѣпили само 3,981 лв..

в) Отъ „Б. Е-сто“ е предвиденъ приходъ 30,000 лв., а е постѣпилъ такъвъ 17,294.35 лв. Предвиденъ е разходъ 21,000 лв., а е извършенъ такъвъ 15,221.80 лв. (Издани 4 броя отъ VIII годишнина и 6 броя отъ IX годишнина).

г) За наемъ канцелария: предвиденъ разходъ 8,400 лв., а е извършенъ такъвъ 2,700 лв..

д) За канц. разходи: предвиденъ разходъ 5,000 лв., а е изразходвано 3,398 лв..

е) За възнаграждение на персоналъ: предвидени за разходъ 24,000 лв., а е изразходвано 8,800 лв..

ж) За отопл., освѣтл. и почистване: предвиденъ разходъ 1,400 лв., а не е изразходвано нищо.

Това е то бюджетното упражнение на Съюза за седемъ месеца отъ съюзната година, а именно за времето отъ 1.VIII.1927 год. до 1.III.1928 година.

Нека всѣки единъ направи своето заключение и да си отговори на въпроса, който неминуемо се слага предъ него: „що трѣбва да се направи още?“

На всѣки случай Ц. к. здраво държи на принципа за всестранна икономия, а заедно съ това и издигане морално и материално Съюза, което води къмъ стабилизиране на движението въ страната.

Но може ли той успѣшно да върши всичко това безъ всестранната помощъ на всички есперантисти?

Нека се съзнае, че само въ сплотените усилия и действия на всички ни е и залога на успѣха.

Капитанъ Ст. Радевъ.

Секретарь-касиеръ на Съюза.

Enlanda movado

Sofio — En du sinsekvaj kunvenoj la sofiaj samideanoj Asen Grigorov kaj Stefan Nenkov, lektoroj en la Ŝtata Instituto por blinduloj, parolis pri „Esperanto inter la blinduloj“. La paroladoj estis tre interesaj.

— En la salono de Sporta Turista Klubo „Esperanto“ s-ro Zah. Zahariev parolis pri „Inkretologio“, „Kia malsano estas la karcinomo“, kaj „Hermafroditismo“. Al la esperansista klubo la kvartalanaj rigardas kiel fonton de klereco kaj scioj.

Plovdiv. — Movado tre vigla. Baldaŭ finiĝos kurso de Sro. T. Rojdiv kun 15 parolantoj el 32 komen-cintoj. Alia kurso de Sro. I. Ŝivarov kun 25 entuziasmaj lernantoj. 3-a kurso de Sro. Ivan Stojanov kun 10 studentoj de Instruista Instituto. 4-a kurso de Sro. Cokov kun 20 fervojistoj. En la klubo, kurso de Sro E. E. Yelland por instruistoj de Esperanto. Pro energia kunlaborado de la membraro la aranĝita tombolo estis granda sukceso, kiu starigis nian klubon sur firme ekonomia bazo. La restado kun ni de niaj anglaj samideanoj Gesroj Yelland multe kontribuis al ĝenerala vigligo.

Teteven — Dank'al la fervoraj klopodoj de s-ro Raĉev estas fondita Esperanto-Societo kun 45 membroj. Estas malfermita kurso kun 40 kursanoj, gvidata de L. I. Raĉev. La sama fervorulo legis antaŭ la Societanoj la sekvantaj referaĵojn: 1) La bezono de internacia lingvo, 2) La historio de Esperanto, 3) Kia devas esti la internacia lingvo, 4) Esperanto kiel lingvo.

La nomo de la societo estas „Verda Stelo“. La estraro sincere dankas al la direktoro de la Tetevena Geknaba neplena gimnazio s-ro Mihal Kojĉev pri faritaj kunhelpoj dum la fondo de la Societo.

Ruse — La loka esperanto-movado suferis grandan perdon en la nomo de la fervora samideano Ĵoro Konstantinov, 30 jara, kiu mortis la 16 de Februaro j. k. La esperanta Societo „Solidareco“ eldonis nekrologon en esperanto. Nian kondolencon!

Ĉerven-breg — La 28 de Januaro s-ro Dojĉo Kolev parolis pri „Esperanto kaj la bezono de ĝi“ kaj ekde 31 de s. m. estas malfermita kurso de esperanto kun 35 partoprenantoj.

Rahovo — Rimarkebla estas la konstanta prospero de la ĉi-tiea societo „L. L. Zamenhot“. Krom la propangandado en la urbo, ĝi komencis propagandi la esperantismen en la vilaĝoj. La 11-an de Februaro en v. Bukjovci kaj la 12-an en v. Gloĵene oni donis amuzvesperojn kun la partopreno de la societa orkestro. Dum la amuzvesperoj la prezidanto s-ro Stanev paroladis pri la neceseco kaj la venkoj de Esperanto, per kio li interesigis la ĉeestantojn. Estas fondita turista subsekcio ĉe la societo Adreso — Nik. Kocev.

Varna — Estas malfermita kurso, pagata, kun 36 kursanoj, gvidata de s-ro Mih. Ŝekerĝiev. Ĉe la stacidomo funkcias alia kurso, senpaga, gvidata de s-ro St. Pisanov.

Malko-Târnovo — En nia urbo ekzistas rondeto de junaj kaj fervoraj esperantistoj. La 12 kaj 19 de Februaro estis aranĝitaj literaturvesperoj en la urblernejo „Prosveta“, kies sukceson ni ŝuldas al s-ino kapitan pop Nedelĉeva kaj s-ro M. Pastarmaĝiev. Sinceran dankon. La nomo de nia movado ĝuas favoran opinion ĉe la urbanoj.

Изъ движението (Бележки)

Португалският вестник „Диарио да Мадеира“ излизащъ въ гр. Фушалъ (Мадеира), въ броя си отъ 8 януарий т. г. дава статия за спирането на бившия царь Фердинандъ въ града: въ сжщия брой по тоя случай е помѣстена и голѣма статия за България, написана отъ есперантиста Гомесъ де Френтасъ, който е използвалъ за целта есперантски източници. Въ статията се даватъ данни за географията на България, статистически сведения за народа, бележки за литературата (упоменати сж Вазовъ, Елинъ Пелинъ, Стаматовъ и др., чиито съчинения сж преведени на есперанто), и се съобщава за есперантското движение въ нашата страна. Статията завършва съ резолюцията на българскитѣ есперантисти противъ репарациитѣ.

Есперантското движение въ Кърджали, което преднѣколко години можеше да служи за образецъ, е замрѣло: Нашиятъ неподобенъ по своята енергия съидейникъ Вас. Вжчевъ Тенчевъ се е завърналъ отново въ тоя градъ и прави героични усилия да възобнови мѣстното дружество. Както се знае, преди нѣколко години три мѣстни дружества, между които и есперантското „Stelo“ се заеха и построиха въ Кърджали театраленъ салонъ, който е гордостъ за града и удивлява всѣки посетителъ на тоя откъснатъ отъ културата край. Постройката е собственостъ на тритѣ дружества, обаче има да се изплати едно сравнително неголѣмо задължение, което тежи върху тѣхъ: Докато дветѣ сж внасяли редовно погашенията, есперантското не е правило това и днесъ вече се явява опасностъ, нашето „Stelo“ да загуби своя дѣлъ въ съпритежаването на тоя цененъ паметникъ на културата въ Кърджалийско. Василь Тенчевъ е успѣлъ да събере и внесе 4000 лв., до началото на априль т. г. трѣбва да се внесътъ още 4000 лв. и той полага сврѣхчовѣшки усилия да постигне това. Колко е жалко, че въ тоя моментъ организацията е слаба и не може да се притече на помощъ на своето дружество въ Кърджали, а българскитѣ есперантисти, вмѣсто да се почувствуватъ засегнати отъ тоя случай и да спасятъ положението на самоотверженитѣ ни samideanoj въ Кърджали се занимаватъ съ пусти и безплодни голословия по организационни дреболии!

Отъ Ангора получихме писмо отъ българина Петръ Киряковъ; „Искамъ да Ви уведомя, че ние тукъ въ Ангора българи—работници образувахме курсъ по Есперанто подъ ржководството на единъ много добъръ есперантистъ отъ Загребъ, Иосифъ Аншекъ. Става единъ месецъ откакъ почнахме. Курсътъ се посещава отъ 30 души. Напредваме много добре и се мжчимъ въ най-скоро време да можемъ да го усвоимъ. Получаваме и официалния органъ на ЦЕА, четемъ много добре, макаръ и нови още, но стараемъ се много, защото виждаме, че само чрезъ Есперанто ще може човѣчеството да се разбира, нежели съ който и да е другъ езикъ,

Голѣмиятъ японски ежедневникъ „Нагоя Шинбунъ“ е предприелъ събиране на афиши отъ политически изборни борби отъ всички страни на свѣта. Вестникътъ ще уреди въ редъ градове изложба отъ събранитѣ афиши, по случай първото общо гласуване за парламентарни избори въ Япония, което ще стане презъ май т. г.

Редакцията на вестника се е обърнала за целта до есперантскитѣ организации въ разнитѣ страни и иска чрезъ тѣхъ да събере материалъ за замислената изложба. Къмъ

всѣки пратенъ афишъ трѣбва да се прибави есперантски преводъ на текста и обяснения: кога е употребенъ, отъ коя политическа партия е издадено и отъ какъвъ видъ е билъ изборътъ.

Афишитѣ да се пращатъ на адресъ: Kokusaigo—Kenkju—So, Motozono-cho Kojimaci, Tokio, Nippon (Japonio)

Съидейничката Сл. п. Божилова отъ Самоковъ ни съобщава за дейността на нашия съидейникъ К. Иотовъ, който отъ три месеца насамъ е въ Франкфуртъ на Майнъ — Германия.

По случай рождения день на Заменховъ есперантскитѣ дружества въ Франкфуртъ (общогражданско и работническо) сж уредили общо събрание, на което К. Иотовъ е държалъ тъй наречената празнична речъ (festparolado) Нашиятъ усърденъ съидейникъ е билъ поканенъ да говори и въ съседнитѣ градове.

Sciigoj-Vesti

De la kancelario.

— Онези съидейници и дружества, на които бѣха изпратени екземпляри отъ брой 2—3 на „Б. Esperantisto“ за разпродаване презъ зелената седмица, се умоляватъ веднага да върнатъ въ Съюза неразпродаденитѣ броеве, понеже сжщия брой е изчерпанъ, а Съюза има нужда отъ него.

— Понеже изданието на учебника на Ат. Д. Атанасовъ е откупено отъ книжарница „Есперанто“ на братя Гашевски, София, ул. „Мария Луиза“ 38 — то нуждаещитѣ се отъ учебници да се отнасятъ до книжарницата.

— Умоляватъ се всички, които правятъ поржчки до Съюза да прибавятъ и известна сума, съобразно поржчката, за пощенски разноски.

— Готови сж и складирани въ Съюза новитѣ есперантски значки (зелена звезда на бѣло поле съ буквата „Е“ въ средата). Една значка 14 лв. десетъ и повече значки по 12 лв. едната.

— Умоляватъ се абонатитѣ, които не получатъ нѣкой брой на ВЕ да съобщаватъ въ канцеларията, за да имъ се испраша повторно.

De la Esp. Koopera Societo.

Редовното общо годишно събрание на Еспер. кооперативно сдружение ще се състои на 27 мартъ т. г. въ 7 ч. сл. пл. въ малкия салонъ на пивница Адамовъ (ул. Царь Симеонъ, до театръ Одеонъ) при дневенъ редъ: 1) Отчетъ на Управителния съветъ и докладъ на контролната комисия; 2) Обсжждане на отчета и доклада и освобождаване на Управителния съветъ отъ отговорностъ; 3) Бждаща дейностъ на кооперацията; 4) Изборъ на новъ Управителенъ съветъ и на нова Контролна комисия; 5) Разни.

Ако въ уречения день и часъ събранието не се състои по липса на достатъченъ брой членове, ще се отложи за следния день, 28 мартъ, въ сжщия часъ и мѣсто, когато ще се състои, колкото и члена да се явятъ. Които немогатъ да присѣтствуватъ да упълномощатъ други членове да ги представляватъ.

— Управителния съветъ на Есп. Коопер. Сдружение е водилъ разговори съ есперантската книжарница на Бр. Гашевски за образуване на едно предприятие на съдружнически начала (отъ една страна кооперацията и отъ друга речената фирма), за издаване и за доставка на есперантска литература. Съ този въпросъ ще се занимае общото годишно събрание, което е властно да вземе окончателно решение по него.

Diversaj.

— Настоятелството на групата на слѣпитѣ есперантисти „Balkana stelo“ благодари сърдечно на всички софийски есперантисти, които се отзоваха щедро на инициативата на г. Ат. Д. Атанасовъ и събраха по между си сумата 610 лв. за доставяне на крайно необходимия за слѣпитѣ есперантисти въ България есперанто-есперански речникъ на Кабе.

— Nia samideano Marin Miljov Tabakov kaj f-ino Rajna Ivanova Marinova geedziĝis la 5.II.28 en Teteven Nian gratulon!

— **Промѣна на адресъ:** Новиятъ адресъ на Ат. Д. Атанасовъ е: ул. Алабинска-Лавеле (Глобусъ) София.

— **Adressango.** La nova adreso de A. D. A. estas: At. D. Atanasov, Alabinska-Lavele (Globus), Sofia (Bulg)

— Nia samideamino el Varna El. Begaĵeva, ekssekr. de ВЕА, edziniĝis je s-ro Vasilevski. Gratulon kaj bondezirojn!

Ц Е А.

Въ отговоръ на настоятелнитѣ ни постѣпки предъ централата въ Женева да се ускорява изпращането на документи, премии, списание и пр., директорътъ Hans J. K. B. обяснява, че забавянето до сега се дължи на неимовѣрно претрупаната работа, съ която има да се справятъ само *четирима души*.

Премиитѣ за frugintoj сж разпратени отчасти; взиматъ се мѣрки да се привѣрши по-скоро и тая работа.

Отпечатването на годишника ще закѣснѣе.

До 10 мартъ т. г. отъ миналогодишнитѣ членове на Ц Е А. въ България *111 още не сж подновили членството си за 1928 година*. Нека побързатъ да сторятъ това! До сжщата дата отъ България Ц Е А. брой за текущата год. 163 члена (всички membroj-abonantoj).

Отнасяйте се до: *Ат. Д. Атанасовъ, Алабинска-Лавеле (Глобусъ) — София.*

Тѣзи дни излиза „Novaj Bulgaraj Rakontoj“ отъ Ив. Вазовъ — доставя Централна книжарница „Есперанто“ ул. Мария Луиза 38.

Kaso por propagando de Esperanto.

„Касата за пропаганда на есперанто“ благодари на всички лица, които сж благоволили да подарятъ суми за подпомагане на есперантското дѣло.

Р. Атанасова 100 лв., Д. Абаджиева 60, М. Христовъ 50, Коста Търновски 20, Мл. Изворски 50, бр. Гашевски 20, Куцаровъ 20, Симеонъ Петковъ 50, принцъ Махмудъ Рафикъ 500, д-ръ Билдеровъ 20, Ив. П. Градинаровъ 20, Хр. Дончевъ Казанлъкъ 50, Хараламби Таховъ 50, Н. Шишковъ 60, Н. Гьондовъ 100, М. Моше 50, Ст. Балъкчиевъ 200, Ст. Минковъ 100, Martha Rout 100, г-ца Петрова 5, Г. Атанасовъ 10, Софийски есперантисти 30, Armando Cersudo 100, Д. Атанасова 5, Маринова 10, Кр. Младжовъ 50, Н. Кръстевъ 5, сем. Лесеви 50, С. Бърдаровъ 10, Табаковъ 50, Карагьозовъ 50, Фаденхехтъ 100, Сл. Кръстева, 20, Софийски есперантисти отъ събранието на 8.II. 50 лв., сжщитѣ отъ 15.II. 90 лв. Варналиева 60 лв.

— La artikolon de prof. Ŝiŝmanov „Ĉu estas ebla kaj necesa la internacia helplingvo“ ni daŭrigos en la sekvanta numero.

S-ro Kiril Profilov, oficisto en la Populara Banko — M. Tarnovo, deziras korespondi kun gesamideanoj el tuta Bulgario per L. P. K., P. I. Celo: kolekti materialon por esperanta ekspozicio. Ne pre respondos.

Фондъ „Savo“.

Отъ брой 6 на В. Е.	12,116 лв.
Събрани отъ Никола Желевъ, Т. Пазараджикъ	162 „
Боянъ Георгиевъ, гара Бобошево	10 „
Василь Дечевъ, с. Ловни-долъ	20 „
Цанко Янчевъ, с. Ловни-долъ	10 „
Ненко Кунчевъ, с. Ловни-долъ	20 „
Евстатий Цифудовъ, с. Периловецъ	10 „
Д-ръ Ст. Кадиевъ, Хасково	50 „
Ан. П. Ангеловъ, Созополъ	120 „
Илия Стойковъ, Плѣвенъ	10 „
Събрани въ с. Гложене отъ Н. Коцевъ	152 „
Иванъ Горановъ, Видинъ	15 „
Никола Стойковъ, Видинъ	10 „
Ник. Коцевъ, Орѣхово	14 „
Ф. Илиевъ, Ломъ	15 „
М. П. Главиновска, Трънъ	30 „
Борисъ Величковъ, София	50 „
И. И. Нецойски, с. Бжзовецъ	20 „
Андонъ Сандѣкчиевъ Петричъ	60 „
Всичко до 4.III.1928 год.	12,894 лв.

Излѣзе отъ печатъ:

Обществениитѣ грижи за детето отъ Д-ръ Н. Г. Койчевъ. Цена 25 лв. Доставка се отъ печатница „Родопи“ на Т. Клисаровъ, София, ул. „Царь Самуилъ“ № 50.

На въпроса кое е най-хубавото четиво на Есперанто — отговарятъ „Novaj Bulgaraj Rakontoj“.

НАЙ-ДОБРОТО РЪКОВОДСТВО ЗА УСЪ-
ВЪРШЕНСТВУВАНЕ ВЪ ЕСПЕРАНТО Е

ЕСПЕРАНТСКИ СИНТАКСИСЪ

отъ

ЗА Х. ЗАХАРИЕВЪ

Цена 22 лв.

Доставя се отъ Съюза

Адресъ: Пощенска кутия № 233, София

СЪЮЗЪТЪ ДОСТАВЯ:

Залепки съ пропагандиченъ текстъ за писма, пощ. карти, колети и др. 100 парчета — 10 лв.

Значки есперантски: зелена звезда на бѣло кръгло поле. 1 значка — 14 лева. За 10 и повече значки по 12 лв.

Изпълняватъ се само предплатени порѣчки.

Всичко да се изпраща до: **Бѣлг. Есп. Съюзъ.** Пощенска кутия № 233, София.

Есперантска библиотека подъ надсловъ „NOVA KULTURO“ започва да излиза наскоро въ Бургазъ. Абонаментъ за България 40 лева за 10 номера. Подробности при поискване. Адресъ Атанасъ Николовъ улица Царь Иванъ Шишманъ 19 — Бургазъ.